

Op een dag
kan ik lopen
zonder
zijwieltjes

—

Little Louis

*Voor mezelf
en misschien ook wel voor jou, beste lezer*

Porcupine Books
ISBN: 9789403799766
© 2025 Louis van Empel

Nog een collectie
gedichten, oneliners, tirades
en slecht getekende cartoons

Aan iedereen die mij lief en dierbaar is

*Dit hart
van mij
is voor jou
en voor iedereen*

*Omdat er nooit een tekort
of schaarste aan liefde kan zijn
want dat is iets
wat we altijd zelf kunnen bijmaken
zoveel we maar willen*

Onlangs las ik een prachtige tekst van Jamie Anderson, waarin stond:
“Verdriet is gewoon liefde die ergens niet langer naar toe kan.”

Geluk en blijdschap komt voort uit liefde geven en ontvangen.
Het is onze natuurlijke, optimale staat van zijn. Dat weet iedereen instinctief. We staan er alleen maar zeer zelden bij stil.

Als je nog verder nadenkt over wat het zou betekenen als alle emoties in de basis aan liefde zijn gerelateerd kom je volgens mij hierop uit:

Angst is denken aan wat ons lief is te verliezen.

Walging is wat we ervaren als liefde, of iets wat ons lief is, geweld wordt aangedaan.

Boosheid en haat is frustratie die ontstaat wanneer ons verhinderd wordt om liefde te geven of te ontvangen. Of wanneer ons verhinderd wordt om te doen wat ons lief is.

Dat lijkt me redelijk te kunnen kloppen.

Al vanaf het moment dat we kunnen lopen is het de kunst om zonder zijwieltjes hierin het evenwicht te bewaren.

I

Op een dag kan ik weer lachen
zonder daarvoor naar comedy's op
TV te hoeven kijken

Alles gaat gewoon door

De tijd vreet gaten
in mijn sokken
in mijn broek
het raamkozijn
het dak
oude dode bomen
het wegdek van de A2 bij knooppunt de Hogt
de Chinese muur
en mijn geheugen

Ik fiets door de regen in mijn poncho
en ergens explodeert er een ster
Een kind laat zijn lolly vallen
en aan de andere kant van de wereld
zit iemand op een rokende puinhoop te huilen

Waar ooit de plekken uit mijn jeugd waren
Biercafé 't Bolleke, Café De Rooie Sok,
de muziekwinkel, de bibliotheek, de scholen
en het huis waar ik opgegroeid ben
zijn weg
nieuwe, andere gebouwen zijn daar verrezen
Mijn haren zijn langer, mijn gedachten vrijzinniger
dan toen
Nog steeds dezelfde persoon
en tegelijk onherkenbaar veranderd

Pasgeboren baby's in een wieg
en de roest vreet verder
in mijn autoportier
Nieuwe hordes staan klaar
op het schoolplein
terwijl busladingen mensen
voort strompelen

richting pensioen
of laatste avondmaal

Als een manke beer
die danst voor een stuk fruit
gaan we door met werken
en het vertonen
van onze kunstjes
Als een blinde mol
met zere klauwen
graven we steeds verder
de grond in
steeds dieper
en steeds verder
de grond in
en proberen we ons een weg te banen
naar God weet waar

De laatste walgvogel van Babylon

“En hij riep met sterke stem, zeggende: Gevallen, gevallen is het grote Babylon, en is een woonplaats van duivelen geworden, en een schuilplaats van alle onreine geesten, en een kooi van alle onreine en hatelijke vogels.” - Openbaring 18:2

De walgvogel van Babylon
zal opnieuw zingen
en huilen bij de nederlaag
terwijl jonge meisjes en jongens
hun lichaam verkopen
en hun integriteit
en waardigheid
inruilen voor keiharde munten
in een volledig plastic
Disneyland
treinrit attractie
Een nachtmerrie
Bang voor spoken
zwakke magen
geen ruggegraat
en slappe ledematen
met fantoompijn
Zorgvuldig geplaatste
perfect geënceneerde
sociale experimenten
Boswachters en padvindes
lachen en dansen
en steken
aandelen en obligaties
kousen en bommen in brand
In grote puinhopen van
ingestorte gebouwen
zoeken wanhopige moeders en vaders